

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: آندری آرشف (ANDREY ARESHEV)

برگردان: ا. م. شیری

۱۰ فیبروری ۲۰۲۳

ایران صدور گاز به اروپا را بررسی می‌کند

زلزله در ترکیه و سرنوشت تأسیسات مرکزی توزیع گازی (Hub)

زمین لرزه ای مهیب در ترکیه و مناطق مجاور سوریه که باعث ویرانی قابل توجهی شد و جان دست کم چندین هزار نفر را گرفت، دامنه گمانه‌زنی‌ها را در مورد ماهیت تحریک مصنوعی فاجعه، از جمله، استفاده ایالات متحده آمریکا از تسلیحات تکنونیک یا سایر تسلیحات گسترش داد. به عنوان مثال، آنا لیوسینا، دانشیار مرکز لرزه‌نگاری دانشگاه دولتی مسکو معتقد است که اکنون انسان به طور کامل آموخته است که زمین‌لرزه‌های «القائی» ایجاد کند. «اگرچه در چنین مناطق خطرناکی، زلزله می‌تواند هر ۳۰ سال یک بار رخ دهد»، اما یک ریزش، یک فروریختگی قوی می‌تواند باعث یک فاجعه هولناک شود. در طول ۱۰۰ سال گذشته بیش از ۱۰۰ هزار نفر در ترکیه قربانی زلزله شده است.

Snezhina Boahen @SnezhinaBoahen · 6 Feb
 The earthquake in Turkey looks like a punitive operation (HAARP) by NATO or the US against Turkey.

The video shows lightning strikes, which are not normal in earthquakes, but always happen in harp operations.

SPANKY TANKIE. @casin_chris · 6 Feb
 That wasn't an earthquake. The US just nuked southern Turkey for their stand agalnst Swedish NATO membership.

برخی از پست‌های کاربران شبکه‌های اجتماعی که زلزله ترکیه را به سلاح‌های امریکائی نسبت می‌دهند به نظر می‌رسد که نسخه عجیب و غریب تأثیر خارجی همچنان در حاشیه باقی خواهد ماند. در عین حال، با توجه به زلزله ویرانگر شهر ازمیت (ترکیه) در ۱۷ اگست ۱۹۹۹، می‌توان فرض کرد که خروج عجولانه سرکنسولگری‌های کشورهای غربی از استانبول به بهانه حمله احتمالی تروریستی، ممکن است دقیقاً به عنوان اقدامات پیشگیرانه در آستانه وقوع یک رشته زمین‌لرزه دیگر در یک منطقه خطرناک زلزله‌خیز دیکته شده باشد.

زلزله ویرانگر ترکیه می‌تواند هزاران نفر را به کام مرگ بکشد

شکی نیست که چنین فاجعه طبیعی گسترده بر اجرای طرح‌های بلندپروازانه دولت اردوخان برای تبدیل ترکیه به هاب گازی کلان منطقه‌ای تأثیر خواهد گذاشت. بوتاش، شرکت دولتی متصدی خطوط لوله از تعلیق عرضه گاز از طریق خط لوله در مناطق آسیب‌دیده جنوب کشور خبر داده است. گفته می‌شود که یک فاجعه طبیعی می‌تواند به سود دولت بایند تمام شود. به خصوص این که دولت بایند با ساخت یک مرکز گاز توسط گازپروم در خاک ترکیه، همراه با شرکای محلی مخالف است. افراد زیادی هستند که می‌خواهند پروژه امیدوارکننده روسیه-ترکیه را پس از انفجار نورد استریم منفجر کنند. لازم به یادآوری است که سرویس امنیت فدرال روسیه در ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۲ گزارش داد که از حمله تروریستی سرویس‌های ویژه اوکراین به تأسیسات نفت و گاز تأمین‌کننده انرژی ترکیه و اروپا جلوگیری شده است. ولادیمیر پوتین در یک اجلاس عملیاتی با اعضای دائم شورای امنیت در ۱۰ اکتوبر به یکسری حملات تروریستی و تلاش برای انجام جنایات مشابه علیه تأسیسات برق و زیرساخت‌های حمل و نقل گاز در کشورمان، از جمله آن‌ها، «تلاش برای تضعیف تأسیسات انتقال گاز «ترکیش استریم» به عنوان بخشی از آن اشاره کرد.

رؤسای جمهور روسیه و ترکیه برای ایجاد یک «هاب گازی» به توافق رسیدند

در متن کاهش شدید تجارت انرژی روسیه با اروپا، ایده ایجاد یک مرکز توزیع گاز برای افزایش صادرات (برای ترانزیت از طریق ترکیه به اروپا) نه تنها محصولات گازپروم، بلکه همچنین سوخت آبی از سایر کشورها، از جمله ایران که تحت تحریم‌های شدید غرب قرار دارد، مطرح شد. ابراهیم کالین، سخنگوی رئیس‌جمهور ترکیه در ۱۵ جنوری به خبرنگاران گفت: «...ما این فرصت را خواهیم داشت که گاز عراق، ترکمنستان از طریق تاناپ را در عرضه گاز به اروپا قرار دهیم. من به برخی از هم‌تایان اروپایی و امریکایی پیشنهاد داده‌ام که می‌توان گاز ایران را در مقطعی در این نقشه انرژی گنجانده».

شکی نیست که چنین پیشنهادی نه تنها با رئیس‌بلا فصل آقای کالین، بلکه با طرف ایرانی نیز موافقت شده است. در ۹ جنوری، بوتاش از کاهش ۷۰ درصدی عرضه گاز ایران به ترکیه به دلیل مشکلات فنی و پیش از اوج تقاضا در زمستان خبر داد. ایران پس از روسیه دومین تأمین‌کننده گاز به این کشور است و ترک‌ها هم اکنون مجبور به کاهش جدی عرضه برق به بخش صنعتی شده‌اند. مقامات ایرانی خاطر نشان می‌سازند که می‌توانند به راحتی به اقتصاد ترکیه که در حال حاضر در شرایط بهتری نیست، ضربه بزنند.

تأسیسات انتقال گاز ترکیه

در سال ۲۰۱۴، پس از اعمال تحریم‌های «کریمه» از سوی بروکسل علیه مسکو، حسن روحانی، رئیس‌جمهور وقت ایران در حاشیه مجمع عمومی ملل متحد هنگام دیدار با همتای اتریشی خود، هاینز فیشر گفت که کشورش می‌تواند به «منبع قابل اعتماد گاز» برای اروپا به میزان ۱۰ تا ۲۰ میلیارد مترمکعب در سال تبدیل شود. مجید چگنی معاون وزیر نفت ایران در ماه مه سال ۲۰۲۲ اعلام کرد که ایران «... در حال بررسی امکان صادرات گاز به اروپا است. ما در حال بررسی این موضوع هستیم اما هنوز به نتیجه‌ای نرسیده‌ایم. ایران همواره طرفدار توسعه دیپلماسی انرژی و توسعه بازار بوده است.»

Трансанаатолийский газопровод из Азербайджана на Запад в обход России - TANAP

Источник: Neftqaz.ru

مسیر گازی جنوب و خط لوله گاز ایران و ترکیه

اتصال فرضی خط لوله گاز صادراتی ایران به ترکیه با خط لوله گاز تاناپ، بخشی از «مسیر گاز جنوبی» در امتداد خط آذربایجان – گرجستان – ترکیه – مرز یونان در ارزروم (این منطقه نیز از نظر زلزله‌خیزی خطرناک است)،

امکان انتقال گاز ایران به جنوب اروپا را فراهم می‌کند. هیچ تحریم مستقیمی از سوی بروکسل علیه صادرات گاز ایران وجود ندارد. بر اساس نتایج شش ماهه سال تقویمی ایران (از ۳۰ اسفند-حوت- تا ۳۱ شهریور-سنبله-) در سال ۲۰۲۲ صادرات سوخت آبی از ایران نسبت به مدت مشابه سال قبل ۲۲ درصد افزایش داشته است. بر اساس اطلاعات اولیه، این رقم در سال ۲۰۲۲ به حداقل ۱۷ میلیارد متر مکعب رسید. ترکیه بزرگترین واردکننده گاز ایران است (تا ۴۵ درصد حجم صادرات به خارج از کشور) و حدود ۲۰ درصد از ظرفیت‌های خط لوله صادراتی استفاده نمی‌شود که تنها یک ذخیره بالقوه برای گنجاندن گاز ایران در خط لوله تاناب است.

۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹	۲۰۲۰	۲۰۲۱
۸.۴	۸.۴	۱۲.۵	۱۲.۱	۱۶.۹	۱۶.۰	۱۷.۳

خط لوله صدور گاز ایران به میلیارد متر مکعب متر، منبع بی‌پی

از لحاظ نظری، می‌توان گاز ایران را به همین مسیر گازی تاناب که از میدان شاه دنیز در سواحل شرقی بحیره خزر از طریق خاک آذربایجان منتقل می‌کند، وارد کرد. ما در اینجا در مورد خط لوله فعلی ایران – آذربایجان – فدراسیون روسیه صحبت می‌کنیم. این خط لوله در دوره اتحاد شوروی در سال ۱۹۷۰ به بهره‌برداری رسید (گاز ترکمنستان از سال ۲۰۱۷ به این مسیر وارد می‌شود). با این حال، تنش بین ایران و آذربایجان، که از خارج تحریک می‌شود، بسختی چنین چشم‌اندازی را نزدیکتر می‌کند و برتری نسخه «ترکیه»ی صادرات گاز ایران به اروپا را نشان می‌دهند (لازم به ذکر است که رسانه‌های ترکیه از حملات ضد ایرانی همتایان باکوئی خود حمایت نمی‌کنند).

تأسیسات گاز ایران- انتقال گاز از طریق خط لوله

این خط لوله که از سال ۲۰۱۸ شروع به کار کرده است، علاوه بر ترکیه، گاز ایران به عراق (حدود ۳۰ درصد صادرات) را نیز منتقل می‌کند. تفاهمنامه امضاء شده در خصوص احداث خط لوله انتقال گاز از ایران به عراق و سوریه در سال ۲۰۱۱ در آستانه تحولات «بهار عربی»، همچنان به قوت خود باقی است. بنا به داده‌های دفتر مرکزی مجتمع سوخت و انرژی فدراسیون روسیه (اگست ۲۰۲۰) حتی گزینه «گسترش احتمالی به لبنان و از طریق ترکیه به کشورهای اروپایی» در نظر گرفته شد. طول کل خط لوله گاز باید ۵۶۰۰ کیلومتر و ظرفیت آن تا ۴۰ میلیارد متر مکعب در سال باشد. بر اساس برخی گزارش‌ها، بخش ایرانی-عراقی شریان فوق احداث گردیده و در حالت آزمایشی کار می‌کند – این همان خط لوله گاز ایران-عراق است.

شاید با در نظر گرفتن روابط رو به رشد روزافزون روسیه و ایران، آن‌ها نیز باید در مذاکره دشوار با انقره هماهنگ شوند. ایگور یوشکوف، تحلیلگر دانشگاه مالی می‌گوید: «در ترکیه، انبارهای زیرزمینی وجود دارد که قرار بود به عنوان عناصر حائل استفاده شوند و بخشی از گاز در آنجا ذخیره شود تا بتوان آن را در بازار به پول نقد فروخت. این هاب، از بسیاری جهات، به صورت مجازی وجود خواهد داشت – گاز به ترکیه منتقل می‌شود و مالکیت آن از گازپروم به برخی شرکت‌های خارجی انتقال می‌یابد. تاکنون حتی برای ساخت یک خط لوله گاز جدید به ترکیه برنامه‌ریزی نشده است». به نظر وی، با توجه به وضعیت اقتصادی و ضرورت احیای کشور، شاید شرکاء درخواست تخفیف اضافی بکنند. ممکن است مشکلاتی در روند مذاکرات پیش بیاید. اما، انقره همچنان به این هاب علاقه‌مند است.

عکس از stargazete.com :

لازم به ذکر است که ظاهراً اردوخان به گرفتن تخفیف ۲۵ درصدی مورد نظر خود از گازپروم موفق نشده، وضعیت اقتصادی ترکیه اکنون به شدت بدتر شده و با تصمیم رئیس دولت، برگزاری انتخابات عمومی از ماه جون، به ماه مه تغییر یافته است. بعید است که اپوزیسیون فرصت حمله به دولت، از جمله، به توسعه‌دهندگان بزرگ وابسته به حلقه داخلی رئیس جمهور را از دست بدهد. در هر صورت، مذاکرات روسیه و ترکیه در مورد انرژی می‌تواند صرفاً بر اساس اصل منفعت متقابل باشد، نه «خیریه» مشکوک. اگر ترکیه علاوه بر ترجیحات اقتصادی به دنبال افزایش اهمیت خود برای اروپا باشد، طرف روسی علاقه‌مند است که پیامدهای منفی فشار تحریم‌ها را هموار سازد و درآمدهای صادراتی را در سطحی برای تضمین ثبات بودجه دولتی حفظ کند.

نقل از: [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۲۰ بهمن-دلو ۱۴۰۱